

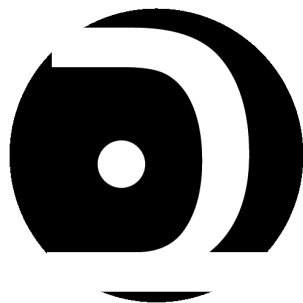
בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות
בחוקותי - ל"ג בעומר תשפ"ב

[242]

מהארכיון

ב. שאלה בקנאה ול"ג בעומר.....

ב. בענין האסון במידון תשפ"א.....

ג. על האסון במידון.....

ד. המשך לשאלה האסון במידון

ד. האסון במידון.....

ה. מה המבט הפנימי על האסון הנורא בל"ג בעומר.....

ז. עבודת אחרית הימים.....

שאלה בקנאה ול"ג בעומר

אני לומד את קובץ של דרשואים של הרב באי "פי די אפ" באנגלית וככל שאני מתייחס אליו יותר ויותר, אני רואה שתכונת הקנאה עשויה שלא להיות מוכרת ככזו, מכיוון שלעתים קרובות אנו חווים את הכאב שלה כחוסר של הגינות או של לא ראוי להתייחס אליהם בצורה כזו. הרב מתייחס לאינטלקט הטבעי הטוב ביותר שלנו כעל דעת הנחש והרב מתאר שפריצת הדאש הזה לדעה בוגרת שמשלבת אין עוד מלבדו זה האתגר שלנו.

יכול להיות שרבי עקיבא הבין את הצורך לפרוץ מהדעת הנחש, מכיוון שזה גרם לחוסר כבוד. הקנאה שאיננו רואים כקנאה שהובילה למוותם של 24,000 עם מגיפה כזו בה הם לא יכלו לנשום? האם מותם היה משהו שממנו הצליח הרב עקיבא להבחין כיצד לנקב את דעת הנחש והאם כך הגיע רשב"י לחוכמה כזו שהובילה לזוהר, כלומר, רבי עקיבא תפס את חוסר הכבוד כקנאה ומשם התחיל מחדש?

תשובה:

כמו שאמרו חז"ל שתחלה הקב"ה היא בורא עולמות ומחריבן. וכן היה אצל ר' עקיבא, תחלה כ"ד אלף מתו, ומתוכם צמחו ה' תלמידים. וזהו שורש של רשב"י, אותיות שביר, שתיקן את החורבן - שבירה. וכל זה מכח הארת ר"ע שתחילה היה עם הארץ, ולכך היה חסרון בתלמידים הראשונים. ואח"כ נעשה ת"ח ומכח כך צמח רשב"י.

בענין האסון במירון תשפ"א

א) באותו לילה של ל"ג בעומר בערך 6:43 באמריקא שאז היה 1:43 בא"י, שהיה בערך אותם רגעים שבו נעשה האירוע של האסון במירון, היה לי חבירתה בא"י שצלצל אותי ואמרה לי שהיא לא יכולה לישון, שנכנסה בה מחשבות שליליים מאד. אמרתי לי כמה דברים להרגיע אותה, אמרתי לה שהיא נפלה למחשבות אלו אבל היא באמת אינה רוצה במחשבות אלו, ושהיא צריכה לשמור המצוה של "ונשמרתם את נפשותיכם" ולישון כראוי ולשמור נפשה ממחשבות שליליים, ואמרתי לה לנשום עמוק ולאמר "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" עוד ועוד עד שנפלה לשינה. למחר, בדקתי שבאותם רגעים בהלילה, בו נעשה האירוע במירון. השאלה הוא: האם נפשה מרגשת את המודעה שהקב"ה שלח לא"י באותו הלילה?

ב) ידוע שהח"ח אומר שכל אסון וכל אירוע גדול הוא מודעה מהרשב"ע לכלל לישראל שהם צריכים לעשות תשובה. והנה ככל שפרטי ההמעשה נתגלו להעולם אח"כ, שמענו שהיה שם דרך שמה להרבים להלך ולצאת בו, שהיה חתום מהכל ושהיה קש לכל בני"א שמה, וזה גרם לכל הבנ"א ליפול על כל א' וא'. א"כ האם המודעה מהרשב"ע הוא שאנחנו צריכים לעשות תשובה ע"י המודעות שהקב"ה רוצה לבוא להעולם אבל אנחנו סותמים את אורו ית', ושהקב"ה רוצה

שאנחנו נשוב לו ע"י התפיסה שהוא עושה את הכל, ויש אור מסוים שהוא בגניזה ואנחנו צריכים לגלותו, ושהאור המסוים הזה הוא במחשבה או ברגש מסוים שאנחנו אדוקים בו, ושדבר זה הוא הוא מה שמונע את ליבנו מהכרת ה', עם ההבנה שהוא ית' באמת נסתרת שמה?
ג) כששמעתי המעשה במירון מעוד ועוד בנ"א, אמרתי לעצמו ולהם, "הקב"ה רוצה שאנחנו צריכים לעשות תשובה." אבל אחרים הגיבו באופן שלילי לדיבורים שלי. א' היה מעדיף לחיות את ההרגשים של צער ואבילות של המשפחות של הנהרגים, והמה ג"כ היה נמצאו בהרגשים מזדעזעים, הם אמרו לי שאני "לא רגיש" להצער של אחרים. וב' אמרה לי "אל תאשים אותי לזה", ואמרה לי שאני שורף את העולם. ושניהם היה להם צד השוה, שאם אומרים לאחרים שאנחנו צריכים לעשות תשובה, זה מכביד וקשה יותר מדאי על בנ"א שאינם יכולים להתמודד על זה, בנ"א שפירושו מן דרך התורה ופרקו עול, מחמת שהם לעולם שמעו המשפט ש"הקב"ה חרה עלינו", ושמשפט כזה גרם להם להיות קר כלפי הקב"ה.

וג' אמרה לי שההרגשות שלה היה כ"כ מטומטם מכל מה ששמעה, והיא תופסת שפשוט אי אפשר לקבל תפיסה שכלית על האסון. אני מבין שהגלות היה כ"כ ארוך ושאנחנו סבלנו כ"כ מהסערה הגדולה של כל הגלות הזה, ושאנחנו רוצים שהקב"ה יהיה יותר רך ורחמן לנו. וא"כ האם המודעה מהרבש"ע הוא, שהרבש"ע רוצה שכלל ישראל יעשו תשובה ג"כ כתוצאה מאסון הזה?

ד) האם כל התגובות השלייליים להאסון הזה הוא קליפה, שמסתרת על האור ה' שרוצה לבוא להעולם, שנמצא בהסתרה?

ה) ואם "כן", מה לאמר לאותם נפשות שיש להם תגובות שליליים להאסון, ובאיזה אופן יכול להשפיע על לבם שהם צריכים לעשות תשובה, להכיר את ה', ולפעול את העבודה לפתוח את לבבם?

תשובה:

א. יתכן מאוד. רבים הרגישו כן.

ב. נכון מאוד. אחד מן ההתבוננויות הנכונות.

ג. לכל אחד צריך לדבר לפי מדרגתו ולפי השפה שלו. אין מסר אחד שווה לכולם.

ד. כן. אולם צריך לבדוק כל מסר אם הוא חיובי או שלילי.

ה. כנ"ל אות ג'. צריך לדבר אל כל אחד בשפה פרטית המתאימה לו.

על האסון במירון

האם הצילום של חזיונות דקדושה במירון ע"י מכשיר חכם ואינטרנט הפך את כל האור שמה לחושך, והחושך שמגיע שמה היה מחמת אורות אלו שנתהפכו לחושך ע"י הצילום שע"י כלים הטמאים?

תשובה:

האור נשאר אור, אולם למי שמצורף אליו ע"י כלים אלו נעשה חושך, כמו שנאמר בחושך מצרים, שלכל בני ישראל היה אור במושבתם, חושך לזה ואור לזה.

המשך לשאלה האסון במירון

לכבוד מוריני הרב שליט"א

רצינו לשאול בהמשך למה שהרב ענה שיש פנימיות וחיזוניות. והחיזוניות שהרב כתב זה גילוי שער הנ' טומאה וכנגד זה שיש גילוי בקדושה שכתוב "וכל בני ישראל יבכו את השרפה וכו' מה שקרא במירון איפו הבכיה שלינו במה שקרה לנו וכיצד נקיים למעשה את התיקון הזה? תודה רבה

תשובה:

יש לבכות על צער המשפחות, וכן לבכות על שורש הטומאה שהוא הסיבה החיצונית לאסון!

האסון במירון

לכבוד הרב שליט"א. הנני כותב לרב בדמעות וכאב על המאורעות הנוראיים שקרו לבני עמנו ממש ברשב"י.

ישנם סמנים פשוטים שנראים מהאירוע: א- כמה סמלי שחז"ל אומרים "ראוי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק" והקורבנות באירוע מתו מדחק, כמו-כן מניין הנפטרים (הנוכחי) הינו 45 שהוא שם מ"ה. מה הרב יכול לומר על העניין כדי שנתחזק?

מול הצער הנורא הזה, עושים חשבון נפש. מה צריך לתקן במיוחד?

רצוני להבין איך האסון הזה נכנס בתוך תהליך כללי של גלות/גאולה כללית/פרטית - נפשית?

ב. על אף שזוהי מלכות דמינות, עדיין אני חושב שהעסקנות והבחישות של הכוחות הפוליטיים החרדים אולי אף גרועים יותר, חוסר אירגון, חוסר לקיחת אחריות, הכל מתנהל לפי דחפים של הרחוב וכו... קראתי ביאור על הפסוק: "לך אנשלהך אל-ישי בית-הלחמי כי-ראיתי בְּבִנְיָן לִי מֶלֶךְ" שלכאורה מה כוונת "לי מלך" שאומר השם לשמואל? אלא כוונת העניין שיהיה מלך שהעם לא יוכל בדחפים ופוליטיקה להזיז את דעת המלך אלא שהמלך יתנהג רק לפי רצון השם ורק לפי התורה והעסקנות החרדית היא ההפך מזה. אבל ברור לי שאם הדבר היה בהשגחת המלכות זה לא היה קורה כי הם באמת מאורגנים טוב יותר ומוכנים יותר לאירועים כאלה, איפה הגבול? ומה דעתו של הרב?

ג. מה אפשר להגיד ולהגיב עם בחור שהיה במקום וראה את האסון מולו? תודה רבה.

תשובה:

א. כל דבר בבריאה מורכב מחיצוניות ופנימיות. כן הדבר הזה.

על רשב"י נאמר נעשה "אדם" נאמר בעבורך. אדם גימט' מ"ה, כנודע. אולם כבר אמרו חז"ל בהמוכר את הספינה (ב"ב ע"ה ע"ב) שעתידין צדיקים שיקראו ע"ש בוראם. ומעין זה כבר בעוה"ז יש דוגמתו, והוא רשב"י שעליו אמרו בזה"ק, את פני האדון ה', דא רשב"י.

ועיקר אור זה הוא אור אחרית הימים, אור הכתר, שהוא הממוצע בין המאציל לנאצל, ומחברם כביכול.

ועתה כאשר מאיר אור זה, ובפרט ביום הילולא דרשב"י, נעשה עליה לנעשה "אדם", וזהו מ"ה נפשות אלו, שנתעלו יחד עם רשב"י, וזכו להכנס למתיבתא דרשב"י בעולם העליון. וזהו בקרובי אקדש, מעין יום חנוכת המשכן. כן הכא יום עליה מיוחד לנשמתו של רשב"י, עליה ממדרגת אדם, ואלו המ"ה זכו מאוד מאוד לעלות עמו, אשרם ואשרי חלקם. וזהו בפנימיות.

אולם בחיצוניות כנגדו, יש שער הנו"ן של הטומאה, שהוא בקדושה - שער הנו"ן דקדושה למעלה מצורת אדם, ובטומאה למטה מצורת אדם, ולשם נפל העולם.

ורח"ל אף מקום הקודש, אתרא קדישא מירון, נכנסים לשם בכל יום כלים אלו של שער הנו"ן, ואף ביום הקדוש, ל"ג בעומר, במקום של החסידות מהשמורות ביותר, נמצאו שם כלים אלו לרוב, שצילמו חלק גדול מן הנעשה באסון וכו'. ולכך, מחד מאיר אור העליון של שער הנו"ן דקדושה, ומאידך הפכו רח"ל.

ומעתה, מקום קבורתו של רשב"י, מהצד העליון - עלה רשב"י למקומו העליון יותר. ומהצד התחתון, מעתה שלטון ראשי הערב רב משתלטים על המקום, מכח שליטת שער הנו"ן.

ב. כבר בפטירתו של רשב"י היה כן, כמ"ש באדרא זוטא, המעשה בין שאלת אנשי ציפורי לאנשי מירונא, שנעשה מריבה ותגרה על מקום קבורתו, וממשיך הדבר עד עתה בצורות שונות. חלקם עם כוונות טובות, וחלקם עם מניע אישי, וחלקם ערב רב. ואנו בידינו אין לנו לתת למי מהערב רב, בין יחיד, בין ראשיו, שום שלטון, וק"ו במקום הקודש. והשי"ת הטוב בעיניו יעשה.

ג. כל אדם שחווה וראה אסון זה נצרך לו בירור לפי נפשו הפרטי, וא"א לתת כלל איך על כל יחיד לפעול, וכיצד לפעול עמו.

מה המבט הפנימי על האסון הנורא בל"ג בעומר

מה נאמר ומה נדבר על המדת הדין שפגע בכלל ישראל בל"ג בעומר בשנה הזו במירון, שמתו בו מ"ה יהודים יקרים ותמימים, וביניהם שני ילדים רח"ל, חתן, ובחורים ואברכים יקרים, ולא עוד אלא במיתה משונה ומרה, ומאה וחמישים ואולי יותר מכך שנמצאו במצב קשה, ה' ירפא אותם. הקב"ה דיבר עמנו קשות, ומה צריך להיות הסתכלות הפנימית על כל זה? והאם זה קשור

למה שלא היה תשובה כ"כ בישראל כמו שהיה צריך ממכת הקורונה, והקב"ה רוצה להראות לנו את חרון אפן? הם זה קשור למה שהיה "אחיזת חיזונים" בשנה הזו בקבר רשב"י כיון שהיה מונהג ע"פ החילונים וציונים, ודלא כשאר שנים שהיה מונהג ע"פ יהודים? והשאלה הכואבת ביותר הוא, למה זה קורה לבנ"א שבאו לשם לעבוד את ה' בתימומות ולצרף את עצמם לקדושת רשב"י, האם משום שהקב"ה חרה עלינו ואינו חפץ בעבודות כאלו ובפרט עבודה חיצונית, כיון שהוא רוצה מכל יחיד את גילוי היחידה והתבודדות פנימית עמו ית', ולא עבודות שנעשו בציבור גדול?

תשובה:

כבר נאמר ונכתב, ונחזור על הדברים בקצרה.

נתבאר שיש מידת הדין נפולה, ושורשה - בונה עולמות "ומחריבן". ועליה נאמר: מתחילה עלה במחשבה לברוא את העולם במידת הדין, "ראה שאין העולם מתקיים". וכל החורבנות שורשם ב"מחריבן", בראה שאין העולם מתקיים.

ויש מידת הדין מתוקנת, גבורות דקדושה, סוד הגבול שבבריאה. ועליה נאמר: "נתחילה עלה מחשבה לברוא את העולם במידת הדין". ומידה זו עדיין משמשת אצל חסידיו, כמו שנאמר (ב"ק, נ, ע"א): הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה, דכתיב וסביביו נשערה מאוד. וזהו דין של קדושה.

ושורש הדין של קדושה, הוא חידוש הבריאה. כי תחילה היה א"ס לבדו, וכביכול נגלה רק בלתי בעל גבול. והגבול נעלם ומכוסה. וחידוש הקב"ה בריאה, כלומר חידוש מציאות גבול. ועל זה נאמר ישמח ה' במעשיו, שמחתו בחידוש הגבול. וחידוש זה הוא מדרגת רשב"י, שמעון, מידת הדין כידוע.

ויום מיתתו של רשב"י, שורש עלייה מדין נפול לדין דקדושה. ולכך אף בשעת גילוי האידרא רבא איתא (זוה"ק, נשא, קמד, ע"א) שמתו ג' חכמים, מכח השמחה, והיינו גילוי שמחת שורש הגבול דקדושה, וזהו מעין מיתת נשיקה. ושם איתא, שאליהו הרג לצורך הצלת רב המנונא מ"ה שרים. והיינו ששם מתו מ"ה דקליפה לצורך גילוי מ"ה דקדושה, מ"ה גימט' אדם, כנודע. וזהו גילוי רשב"י, "נעשה אדם נאמר בעבורך".

ובעת זו שנגלה שער הנו"ן, מחד שער נו"ן דקליפה, נפילה ממדרגת אדם, וזהו השורש התחתון והטפל למיתת מ"ה נשמות קדושות. אולם השורש העליון, גילוי למעלה ממדרגת אדם, עלייה למדרגת עתידים צדיקים שיקראו על שם בוראם, ונאמר בפרטות ברשב"י, את פני האדון ה' - דא רשב"י. ונתעלו מ"ה אלו למדרגת אור האלוקות שלמעלה מצורת אדם. ואשרם ואשרי חלקם, שנכללו בנשמתו של רשב"י, ונמצאים עמו בשמחתו במתיבתא עילאה.

וזו הנחמה הפנימית למשפחות, שידעו שקרוביהם זכו להיכלל ולהתאחד עם נשמתו של רשב"י, בעלייתו של רשב"י לשורשו העליון. וכאשר ישיכלו יבינו וירגישו זאת בפנימיות לבבם, ישמחו שמחה עצומה ונפלאה מאוד!

עבודת אחרית הימים

(א) שלו' לכבוד מורי ורבי שליט"א. מה היה כוונת הרב בתשובה 13675 שהאדם יכול לראות בהירות בתקופתנו ע"ע ראיית ההפכים של כל דבר, זה נראה כדבר מאד מופשט, האם אפשר ליתן דוגמאות לזה כיצד האדם יכול לראות היפוכים בכל דבר?
(ב) אני מבין שזהו הכניסה לשער הנו"ן דקדושה הוא הכניסה הרדל"א, אבל א"כ נמצא שהכניסה לשם תלוי בכח שכלי של ראיית דבר והפכו שהוא כח אינטלקטי ושכלי אבל איך כח זה מביא האדם לקדושה, ואיך זה מעורר הלב ליותר דביקות בה'. (ג) האם ראיית דבר והפכו, סוד ההפכים, ודעת המתהפכת הוא אותו דבר.

(ג) האם יש מקור שראיית דבר והפכו הוא הכניסה לשער הנו"ן דקדושה-רדל"א.
(ד) הרב אמר שרק ע"י שער הנו"ן דקדושה יכולים להלחם ע"י שער הנו"ן דטומאה, והשער הנו"ן דקדושה הוא או אמונה פשוטה או פשיטות או תמימות או כלילת הפכים, השאלה הוא שלכאורה מצינו שיש בנ"א שהם חזקים מאד בכוחות אלו של אמונה פשוטה ותמימות ואפ"ה הם דבוקים במכשיר חכם ואינטרנט (או לצורך תורה או לצורך קירוב או אפי' אם אין משתמשים בזה לצורך קדושה רק יש להם טבע של תמימות ואמונה ואינם מבינים למה יש להם לפרוש מזה אם הם מקבלים כ"כ תורה ממקור זה) וא"כ לכאורה יותר נכון שרק ע"י מסירות נפש לעשיית רצון ה' יכולים ללחום בזה (אמנם רוב בנ"א אינם מבינים כלל למה זה הרצון ה' מאיתנו, כיון שהם רואים אדרבה שזהו גופא רצון ה' להשתמש באינטרנט לצורך ד"ת וקירוב וכו') ועכ"פ לכאורה רק ע"י מסירות נפש יכולים להגיע לשער הנו"ן דקדושה אבל ע"י אמונה פשוטה או תמימות לכאורה זאת אינו די להם ללחום על כלי הזה, אדרבה ע"י תמימותם הם נופלים כיון שאינם מבינים את הבעיא בכלל, אין להם את הדקות להרגיש איך שכלי זה הוא טמא בעצם ובפרט אם מקבלים כ"כ תורה מכלי הזה, וא"כ האם אפשר להרחיב בדבר הזה ולבאר מה הכוונה שע"י אמונה פשוטה או תמימות או ראיית דבר והפכו מגיעים לשער הנו"ן דקדושה הא לכאורה העצה היחידה היא רק מסירות נפש לעשיית רצון ה' (וגם להסביר לאחרים איך שזה רצון ה' מאיתנו ואז הם יכולים להבין בדעתם באופן שכלי ואח"כ להשיב זאת אל לבם ואח"כ למסור נפש בפועל לרצון ה'....)

(ה) האם הדור הזה בודאי יקבל משיח כיון שאנו הדור האחרון או שח"ו שייך עוד חורבן כמו שאירע לאירופה שכבר הרב מרמז לאחרונה שעדיין יש אפשרות לזה ח"ו. (ו) האם יחידים בהדור שמוסרים נפש לעשיית הרצון ה' יכול להביא את הגאולה לכל העולם וליזכות את כל ישראל להגאולה.

(ז) לאחרונה אמר הרב שמשיח כבר חלקים הרבה של היסורין שמתבאר בפסיקתא (בזיונות, בית אסורין, רדיפות של הריגה) האם זה קאי על ר' אליעזר ברנלד?

(ח) גם לאחרונה אמר הרב שהגזירה של מ"ה ימים במדבר בסוף עקבתא דמשיחא לאו דוקא הכוונה לנסיון פיזי אלא יכול להתקיים באופן רוחני ושזה היה הסוד של מ"ה צדיקים שעלו נשמתם במירון, האם הכוונה שזה היה הקיום בעולם הרוחני של נבואה הנ"ל גבי המ"ה ימים במדבר וא"כ אנו נמצאים בתוך התהליך של המ"ה ימים במדבר באופן רוחני?
(ט) הרב אמר שככל שמתקרבים למשיח אז האורו של משיח מאיר יותר עם כל הצרות בחיצוניות, השאלה הוא שלאחרונה אני מרגיש הרבה חושך, הן מצד מה שנעשה בעולם והן בנפש, ואני מרגיש שיש בזה עצבות דקדושה אמנם כיון שהנפש שלי אינו מאוזן אז העצבות דקדושה והחושך שאני מרגיש ג"כ מביא אותי לעצבות ומרת רוח, "קשת רוח אנכי", וא"כ השאלה הוא שאני לא חש את אורו של משיח, אני רק יודע מזה באופן מופשט ויש לי רק אמונה יבישה בזה אבל איני מרגיש אותו וא"כ איך יכולים להרגיש את אורו של משיח בימים אלו ואיך שהוא מתחדד יותר?

תשובה:

- א. לראות בכל דבר את חלקי ה"טוב" שבו, ואת חלקי ה"רע" שבו. וכן לראות בשכל דבר מהו חלקי ה"שכל" שבו, ומהו חלקי ה"חוק" שבו.
- ב. השכל הוא אחד מאפשרויות הכניסה, אולם מתגלה בכל הקומה, ברצונות הפוכים, במידות הפוכות, ועוד.
- לא. בראיית ההפכים רואים חלקי הדבר, חלק כך וחלק כך, דעת המתהפכת רואה הפכויות באותו דבר עצמו.
- ג. מה שייך מקור, זהו מהות הרדל"א, התראות של דברים שונים ומתהפכים, כמו שביאר בלשון ברורה הרמח"ל בקל"ח פתחי חכמה.
- ד. או שזהו אור מקיף, או שזהו אור חלקי. אם יש אמונה ותמימות ופשיטות בהכרח דבוק בשער הנו"ן דקדושה. אלא שיתכן שלא בקע "לנפש" הבהמית. ולכך נצרך אף מסירות "נפש", כדברך.
- ה. ב' הצדדים אפשריים, והשי"ת יחוס ויביא משיחו עתה ברחמים.
- ו. זהו אתערותא דלתתא, אולם עתה אנו כבר במדרגת למעני למעני אעשה.
- ז. אינני עונה על שאלות מסוג זה. כבר בקשתי פעמים רבות לא לשאול על שמות של אנשים.
- ח. כן! זהו ביטול צורת אדם, ועתה עיקר האור הוא הארת "קו", שלמעלה מאדם, מא"ק.
- ט. להתחבר לפשיטות, ולאין עוד מלבדו כפשוטו, והוא אור שלמעלה מן העולם, למעלה מכל טומאה. ויותר קל לחוש אותו למי שנתנתק מן העולם.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקבץ שאלות ותשובות לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:

info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי והשו"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה למספר הפקס 03-548-0529]

לבירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה" ניתן
לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588 · פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים מיקוד 9116302

info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון"
ישראל 073.295.1245 | USA 718.521.5231

ספר עולם ברור - בחניות בארץ

המאמרים שבאו בספר זה, רובם נערכו מתוך סדרת שיעורים שניתנה במוצאי שבתות משנת תשע"ב עד שנת תשע"ח, בעיר בני ברק. על תפלת שמונה עשרה נמסרו כמאה ושבעים שיעורים, מתוכם נערכו ארבעה מאמרים, ועל פרשיות השבוע נמסרו כשבעים שיעורים, ומתוכם נערכו עשרים מאמרים. כל שיעור מקיף ומברר נקודה אחת בהלכות דעות וחובות הלבבות, ונותן מבט שורשי ומעשי בדרך הישרה שיבור לו האדם.

השיעורים נמסרו באופן של בנין, וקטע מתחבר לקודמו, ועל כן נצרך עיון המקיף את כל המאמר בשלימות, שימת לב וישוב דעת, להבנת הדברים בדקותם על בוריים.

מלאכת העריכה נעשתה ביד אומן מתוך תמלול מדויק, וניתנה שימת לב רבה לשמירה על צביון צורת מסירת השיעור במקורו.

שיעורים אלו נמסרו בזמן קצוב של כחצי שעה, וניתן לשומעם באמצעות מערכת השיעורים של קול הלשון. בסוף כל מאמר צויינה השלוחה למציאת השיעור. השלוחות צויינו הן לפי מספרם בקו הטלפון, והן לפי שמותם, על מנת להקל על מציאתם גם בעמדות קול הלשון שבמרכזי תורה ותפלה.

מאמרים כ"ו כ"ז נערכו מתוך שיחות שנמסרו לבחורי ישיבה גדולה, כהכנה לקראת חג מתן תורה.

בחלקו האחרון של הספר מופיעים "מאמרי התקופה" - שיעורים שנמסרו לאור תקופתנו, וכן מאמר נוגע לתקופתנו מאת הגה"צ רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל, היוצא לאור לראשונה.

תיקון כח התאוה - בחניות בארץ

הקדוש ברוך הוא ברא את עולמו מארבעת היסודות: עפר, מים, רוח ואש. האדם מורכב גם הוא מארבעת היסודות הללו, ובמיוחד עולמו הפנימי.

סדרת הספרים "ארבעת היסודות" מטרתה לפתוח בפני האדם את עולם הנפש על פי החלוקה לארבעת היסודות.

ספר זה עוסק בכוחות הנובעים מיסוד המים, ובו מתפרטים הכוחות השונים הנובעים מיסוד המים, בצירוף היסודות האחרים - כל פעם לפי סדר אחר ואופן שונה.

רבי חיים ויטאל בספרו 'שערי קדושה' מבאר, כי המידה הרעה הנובעת מיסוד המים - היא מידת התאוה.

כח המים הוא כח יסודי באדם, שמעורר בו את כח התאוה. באופן טבעי כאשר האדם אינו עובד על מידותיו התאוה מתגלית אצלו כמידה רעה, אך כאשר הוא מתקן את מידת התאוה בשורשה - היא הופכת להיות מידה טובה.

ספר זה עוסק בביאור פרטי מידת התאוה הרעה שבאדם, והדרכה מעשית לאופן תיקונה.

האופנים שבהם מתגלית מידת התאוה בנפש האדם רבים הם מאוד. בספר זה מובאים ט"ז האופנים היותר עיקריים והיותר בולטים, שבהם מתגלית מידת התאוה בנפש האדם.

